

Kl. 13:14

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er ingenting, der er godt nok – specielt ikke, når det gælder skole og uddannelse. Det skal jeg være den første til at sige. Men spørgsmålet er, om der er fremgang i det, og om vi har nået noget i de senere år. Det har vi f.eks. vedrørende it-forsyningen, som jeg virkelig tror er den bedste i verden. Og det er jo et godt sted at være velforsynet. Jeg mener, at internetadgangen for både danske familier og danske skoler er den bedste i verden. Det er altså et godt sted.

Jeg står jo og roser kommunerne. Jeg har rost Århus Kommune, og jeg skal gerne rose både Grenå Kommune og Esbjerg Kommune for at glæde de tilstedeværende ordførere. For det er jo en fornøjelse at se, hvordan man rundt omkring engagerer sig i at forbedre skolerne, og derfor skal statens indsats også være at bidrage til – i samarbejde med kommunerne – at det kan blive endnu bedre. Og hvis 2 mia. kr. yderligere genererer 2 mia. kr. fra kommunalt hold plus de penge, man plejer at bruge, er det jo ganske mange penge. Men de tal vil jeg ikke holdes op på, for de skal forhandles med kommunerne her til sommer.

Kl. 13:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til undervisningsministeren. Den fungerende formand er ked af, at Næstved Kommune ikke også blev nævnt.

Vi går nu i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er Venstres ordfører, fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg kan forstå, at vi i dag er stillet over for en række beslutningsforslag, som skal afskaffe det kommunale selvstyre på vegne af SF. Jeg må skuffe SF. Det bliver ikke med Venstres stemmer.

I B 41 foreslår SF, at staten skal overtage beslutningerne om skolernes økonomi. I Venstre har vi jo altså den holdning, at det er en kommunal opgave, og at det er et kommunalt ansvar at varetage de beslutninger, der træffes lokalt om skolernes økonomi. Staten skal ikke til at detailstyre omfanget af skolernes indkøb af undervisningsmidler.

Det er i dag sådan, at skolebestyrelserne skal godkende og træffe beslutning om undervisningsmaterialer, som bruges på skolen. Jeg må sige, at jeg har forstået det sådan, efter at jeg nu har læst dette beslutningsforslag, at SF ikke me-

ner, at skolebestyrelserne gør det godt nok. For ellers forstår jeg egentlig ikke, hvorfor man ønsker at flytte den beføjelse. Der skal ikke være nogen tvivl om, at Venstre er helt og aldeles uenig i denne betragtning om, at noget skal flyttes over til staten for at bekræfte, hvordan man får købt sine undervisningsmidler.

I det næste beslutningsforslag, B 44, ser vi, at SF så vil have en ramme på 15 mia. kr. over 10 år til specifikt at renovere folkeskolerne. Og der må jeg så spørge igen: Hvor er kommunerne henne i den prioritering?

Der er blevet lagt en kvalitetsreform frem af Venstre og Konservative, og den indeholder forslag om, at man opretter en kvalitetsfond med penge, der er øremærkede til offentlige investeringer, hvorunder folkeskolerne jo også hører. Så det er jo ikke, fordi vi er uenige om, at der skal gøres noget. Og jeg har lige hørt undervisningsministeren sige, at vi altid kan gøre det bedre, og det er vi også med på.

Venstre er enig i, at vi fortsat skal have vores fokus på uddannelse. Og det har vi. Vi har været med til at bevilge betydelige midler til naturfagslokalerne, som jo er blevet renoveret. Vi så i en tv-runde for nogle måneder siden, hvor skolerne ønskede at synliggøre deres situation, at det var naturfagslokalerne, der blev fremvist – flotte og renoverede og spændende. Det betyder jo, at vi i et samarbejde egentlig får løst utrolig mange ting, men jeg forstår altså ikke, at det skulle være en fordel, at staten med diktat skal ind over.

Vi har også været med til at bevilge betydelige midler til fifty-fifty-ordningen for indkøb af computerudstyr til skolerne. Og igen må vi jo sige, at vi kan se, at det har gjort en forskel. Der er et markant større antal computere i folkeskolen i dag, end der var for 5 år siden.

Man kan også sige, at vi skal passe på med at gøre det, der foregår i folkeskolen, til noget dårligt. Der foregår så meget spændende, og der er rigtig mange computere på skolerne. Det betyder også, at undervisningen flytter sig, og den har flyttet sig meget over mod at bruge internetet som undervisningsmiddel.

Et eksempel fra hverdagen: En 8. klasse skal lave en geografiopgave. Som en stor selvfølge starter alle eleverne med en søgning på Udenrigsministeriets hjemmeside, fordi det alligevel er de oplysninger – som et par friske elever sagde til mig – der er sidst opdaterede. I den situation ville jeg sige, at det eksempelvis er lidt skidt at stå med et atlas, fordi det – ligegyldigt